

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in pravnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiritopne pet-krat po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisni naj se isvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

„Slovenec“ in goriška abstinenca.

Proti našemu pohlevnemu članku, v katerem smo razpravljali o abstinenci goriških deželnih poslancev, dvignil je sinoči „Slovenec“ svoj blagoslovljeni lopar in stresel je na nas poln koš provk in insinuvacij, jezuitičkih lažij in infamnih podtikanj, kakor bi hotel prav jasno pokazati, kako je vera ublažila srca tistih kolarjev, kateri urejajo „Slovenca“, in tistih špekulantov, kateri so se pod plaščem katoličanstva pririli do korita, imenovanega gospodarska organizacija.

„Slovenec“ je planil na nas, ker smo v dotičnem članku brez vsake pikre besede, mirno in stvarno konstatovali suho dejstvo, da se je abstinencijska politika goriških Slovencev izjalovila in da se je to pokazalo tedaj, ko je goriški knez nadškof priskočil vladi na pomoč in omogočil zborovanje goriškega deželnega zbora, v katerem je bila sprejeta udanostna adresa cesarju in zakon o oprostitvi osebne dohodarine od deželnih naklad. Ves „Slovenec“ članek nima drugega namena, kakor oprati nadškofa Missio, a ker je člankarju nedostajalo stvarnih in prepričevalnih argumentov, jih je nadomestil s provkami in prav katoliškimi podtikanj.

V tem oziru je mojster in vsaka vrsta kaže, da se je šolal pri tistih proslavljenih katoliških filozofih, kateri so učili, da namen posvečuje vsako sredstvo in da je v „dober namen“ dovoljena tudi največja lopovščina.

Nam očita, da je bil naš list tisti, „ki je najhuje in najstrastneje hujakal goriške poslance v abstinenco“. Dokaza seveda pobožni „Slovenec“ ni navedel nobenega, saj ve prav dobro, da je zapisal laž, da mi goriških poslancev nismo nikdar hujakali v abstinenco, ampak le odobraval njihov korak, kakor jih sploh vedno podpiramo, kolikor je v naših močeh, ker jim nečemo metati polen pod noge. Storili nismo drugega ničesar, kakor to isto, kar je storil „Slovenec“, kateri je abstinenco odobraval od začetka do včerajšnjega dne in ki je

šele včeraj obogatil garderobo svojih predpustnih kostumov za novo načelo, za masko načelnega nasprotstva proti abstinenci.

Seveda „Slovenec“ tudi ne verjame, da smo se izrekli proti abstinenci vsled tega, ker se ne da vzdržati, ker je deželno gospodarstvo ne prenaša, nego misli, da je našemu mnenju iskati pravega vira drugod. To je podla insinuvacija, katere so zmožni samo ljudje, ki druge po sebi sodijo. Politično smer našega lista nam narekuje zgolj in jedino naše prepričanje in nihče drugi. Mi smo tudi od vlade popolnoma neodvisni in postopamo proti njej kakor hočemo, ker nismo in ne bomo nikdar padli na nivo „Slovenca“, ki dobiva od vlade nekako subvencijo v podobi telegramov in ki je svoj čas — spominjajte se bolgarskih srečk! — nosil na predaj svoje politično prepričanje.

„Slovenec“ brani nadškofa Missio. Temu se ne čudimo, ali način kakor ga brani, je pravi škandal. Kakor znano, je vlada sklicala dež. zbor goriški kar nakrat, ne da bi bili slovenski poslanci o tem kaj slutili. Tega bi vlada čisto gotovo ne bila storila, ako bi ne bila vedela v naprej in imela zanesljivega zagotovila, da se zborovanje udeleži tudi nadškof. Slovenski poslanci niso imeli nobene slutnje o tem, da se je nadškof za njihovim hrbtom sporazumel z vlado proti njim in proti njihovi taktiki. Vlada ni računala na to, da se bodo slovenski poslanci udeležili zasedanja, računala je jedino na nadškofovo pomoč in njen račun ni bil napačen. Jedino in izključno s podporo knez nadškofa se je vladi posrečilo, spraviti slovenske poslance v največjo zadrego in če mi o tem nadškofovem postopanju nismo izrekli druge besede, kakor da je Missio „vladi priskočil na pomoč“, smo govorili sicer pregnantno, a zajedno skrajno obzirno, kakršno obzirnosti sicer naš predobri znanec in sedanji goriški nadškof ne zasluži, katero pa smo dolžni goriškim razmeram.

S pomočjo nadškofa Missio je dež. zbor goriški rešil dve zadevi. Sklenil je udanostno izjavo se-

sarju in sklenil oprostitev osebne dohodarine od deželnih naklad.

Seje, v kateri se je sklenila udanostna izjava cesarju, so se udeležili tudi vsi slovenski poslanci. Nekaj časa ni bilo gotovo, če to store, in posvetovali so se, če bi ne kazalo, napraviti posebne udanostne izjave, a odločili so se za udeležbo pri seji, da bi se njih odsotnost napačno ne tolmačila, ker je bilo že zagotovljeno, da se seje udeleži nadškof.

„Slovenec“ se je glede seje razkoračil tako-le: „Ob tako slovesni priliki, ko preljubljeni vladar praznuje 50letnico svojega slavnega vladanja in posebno še, ko ga ga je baš v tem letu tako neusmiljeno zadela bridka osoda, da je zgubil po hudodelni roki morilca svojo iskreno ljubljeno soprogo — naj bi bili Slovenci odklonili, udeležiti se udanostne izjave, mej tem ko so Italijani (!) k temu pripravljani bili!! Naj se suče stvar kakor se hoče — tako in nobeno drugo lice bi imela na zunaj in na zgoraj! Velikanski odj bi zadel goriške Slovence in tudi slovensko ljudstvo, o katerem vedno velja beseda pesnika „Hrast se omaje in hrib...“ bi bilo brez dvoma vsled politike svojih poslancev vznemirjeno. Slovenski poslanci so terej modro ravnali, ko so sledili očetovskemu vzgledu svojega višjega pastirja in dali cesarju, kar je cesarjevega. „Narod“ pa pravi, da je to bila „usluga vladi“. Udandostna izjava našemu cesarju — usluga vladi! Tako zapisati, to je prava pravcata židovska predrznost, kateri niti oseba presvetlega vladarja ni sveta! Udandost našemu cesarju, to je naša stvar, stvar našega ljudstva od prvega do zadnjega.“

Proti taki, vse meje presežajoči infamnosti protestujemo najslavesneje. To je višek podlosti, kar si je „Slovenec“ dovolil. Naša lojalnost je vzvišena nad vsak najmanjši dvom, nobena senčica je ne omadežuje, zlasti pa je vzvišena nad sumničeni tiste internacionale, kateri je moral baron Winkler groziti z žandarji povodom smrti nadvojvode Ru-

LISTEK.

Slovensko gledališče.

(„Klarica na vojaških vajah“. Opereta v štirih dejanjih. Francoski spisala Raymond in Mars, uglasbil V. Roger. Poslovenil Ivan Cankar.)

Opereta je sila redka prikazen na slovenskem ozru. Na prestih jedne roke bi lahko seštelili one operete, ki jih je uprizorila intendanca slovenskega gledališča v dobi, odkar resno goji gledališko umetnost. In prav je tako! Opereta je lahka stvar, ki nima umetniške vrednosti, ki veseli oko in uho, ki pa ne ogreje srca. Opereta je ustvarjena za hipni užitek, katerega vtisk je tako plitev in nezaten, da ga izbrisemo s prvim požirkom piva, ki ga izpijemo po gledališki predstavi. Operetna godba je lahka in dražljiva, ki upliva na uho, kakor če bi ga šegotali s koščekom svilnega popirja, kar nam razdraži živce, da vdarimo v prisiljen smeh. Sicer nam ostane kri hladna in mirna.

Pa tudi dejanje je običajno tako, da ne prokuje opereti večnega življenja. Kar se vse dogaja v opereti, to je največkrat grozovito, ne grozovito kakor dejanje v krvavih dramah in razburljivih romanah, temveč grozovito zaradi primitivnosti, naivnosti, otročarije in — neumnosti. Le neznatno število je onih operet, ki ne žive samo od danes do jutri, zlasti je kratka dolgost življenja nemških

operet. Pisatelj, ki hoče napisati kaj veselega, kaj v zabavo najširšemu občinstvu, napiše rajši ljudsko igro, glumo ali burko, ki jo opremi skladatelj s primerno, vsakemu razumljivo godbo. To so stvari, ki jih gleda vsak z veseljem.

Intenzivna gojitev operete pa znači tudi slabo življensko moč dotičnega gledališča, ali pa je dokaz, da ne izvršuje glavne svoje naloge: izobraževanja. Da je polna gledališka blagajnica, to je sicer dobro in jako koristno, a da so polne duše, razvneti srca onih, ki polnijo blagajnico, to je mnogo boljše in koristnejše.

Vsa čast sodi torej slovenskemu gledališču, oziroma njega intendanci, da je zametala opereto in si veliko opero izobrazila in vzgojila mnogobrojno, verno in zvesto občinstvo. Da nam uprizori tu in tam opereto, ima gotovo svoje vzroke, ki jih iščimo v prvi vrsti v vrednosti teksta in glasbe v repertoar sprejete operete. „Mornarji na krov“, „Mamsell Nitouche“ in morda tudi „Klarica na vojaških vajah“ so častne izjeme v mnogobrojni literaturi operetne glasbe.

„Klarica na vojaških vajah“ — tako je naša sodba — ni pravzaprav opereta, ker v nji premalo pojo in preveč govore, ampak „Klarica na vojaških vajah“ je razkošna burka, iz katere dejanja diha pristno francosko življenje, katere godba pa nima mnogo originalnosti in posebnosti. Godba je poleg vse živahnosti mirna, časih lena in mrtva, orkester

malokdaj zakipi v polnih akordih; poživi nas samo ženski zbor v prvem dejanju, ki se nam zdi najlepši; razvesele nas mešani zbori zadnjega dejanja, arije in kupleti Beréncini, Klaričini, Michonetovi in Gibardovi. O dejanju samem nimamo dosti pripomniti. Ugajaj, komur ugajaj! Pikantno je — francosko je. Neverjetno se nam in menda še komu drugemu zdi to, da je bilo možno Klarici prebiti vojaške vaje kot drugemu rezervistu, ne da bi kdo opazil, da je ženska. No, pa če bi ne bilo tega, bi tudi ne bilo te operete.

In te operete bi tudi ne čuli na slovenskem odru, da nimamo gospe Polakove, ki je pela in igrala Klarico. Gospo Polakovo predobro poznamo že izza dobe, ko je pela „Mamsell Nitouche“, ko si je hipoma pridobila simpatije vsega domačega in tudi tujega občinstva. Gospa Polakova je subretka, ki ji ni kmalu para, ki igra in poje tako izborna, da je ne moremo dosti pohvaliti. Včerajšnja njena Klarica je bila živahno, odločno, srčno, pa tudi lepo francosko dete. Občinstvo je gospo Polakovo večkrat odlikovalo z živahnim, navdušenim ploskanjem. Poleg gospe Polakove nam je najbolj ugajala izmej ženskih ulog gđ. Štastna (Bérénice). Njena uloga bi se dala igrati na dva načina: mirno in elegantno, ali tako, kar je temu nasprotno. Gđ. Štastna je bila lepa Bérénice, ki je neznatne vložke pela jako ljubčo in ki je igrala decentno in razumno, nekako boječe in vendar docela primerno. Ugajala nam je

dolfa, da je izpolnila svojo lojalno dolžnost, in ki bi rada vse cesarske kroge potisnila pod papežev podplat.

Ako bi se bili slovenski poslanci absentirali od seje, v kateri se je sklepala udanostna adresa, ter bi bili podali posebno udanostno izjavo, bi tega noben razsoden človek ne bil smatral tako, kakor zavija „Slovenec“, vsakdo bi bil vedel, da je bila odsotnost slovenskih poslancev naperjena jedino in izključno samo proti vladi.

Če je opravičevanje nadškofa glede prve seje sramotno perfidno, je opravičevanje glede druge seje smešno ter pričuje samo o kratki pameti „Slovenčevih“ širokoustnih praznoglavcev.

Ako bi deželni zbor ne bil sklenil zakona o oprostitvi osebnih dohodarine od deželnih naklad, bi bila prišla vlada v veliko stisko in bi bila morala bržčas paktirati. Tega jo je obvaroval nadškof. „Slovenec“ slika stvar tako, kakor da je nadškof s svojim postopanjem pridobil goriški deželi državni prispevek iz osebne dohodarine. To je pačenje resnice. Dažela goriška bi bila postala te ugodnosti ravno tako deležna, če bi nadškof slovenskih poslancev ne bil na cedilu pustil, ker je bila vlada pripravljena, da si začasno pomaga s cesarsko naredbo na podlagi § 14. Sicer pa je še veliko vprašanje, če je državni prispevek iz osebne dohodarine sploh kaka ugodnost za goriško deželo.

Toliko v odgovor na „Slovenčeve“ napade. „Slovenec“ bi bil dosti bolje storil, da je lepo molčal, in da je pustil gospoda Jakoba Missia in tudi nas v miru, kajti vsako razpravljanje o postopanju goriškega nadškofa prinese novih dokazov, kakšen prijatelj goriških Slovencev je nadškof Missia. Mi smo ga v svojem prvem tozadnem članku omenili le v toliko, da smo po njegovem postopanju konstatovali, da slovenski poslanci goriški pri abstinenci ne smejo računati na njegovo pomoč, ampak morajo spoznati, da bo vladi vedno na razpolaganje, po „Slovenčevem“ članku pa bodo goriški Slovenci morda spoznali, kako prazna in brezumna je „Slovenčeva“ zaključna fraza, da nadškof dr. Missie „nad navadnimi človeškimi strastmi visoko vzvišena modrost in njegova čista ljubezen do v varstvo izročena mu ljudstva je zadostno jamstvo, da bode z božjo pomočjo vedno pravo ukrenil“.

V Ljubljani, 9. novembra.

Abstinenca, obstrukcija ali odložitev mandata? V vrstah nemških opozicijonalcev se premeleva to vprašanje. Glasilo nemške narodne stranke, „Grazer Tagblatt“, dokazuje, da je jedino le obstrukcija umestna. Abstinenca, kakoršno priporočajo „Freie Stimmen“, more vlada v svojo korist naglo izrabiti; po osmih dneh more celo nove volitve razpisati. Ako pa poslanci sami odlože svoje mandate, kdo jim je porok, da bo imela vlada vsled tega tako škodo, da bodo sami še jedenkrat voljeni, ne pa drugi, zmernejši možje? „Grazer Tagblatt“ miri (!) torej „razdražene“ opozicijonalce ter jih za-

torej prav posebno, ker je izbrala dostojni, elegantni pot. Jako smo bili sinoči zadovoljni z gđ. Slavčevom in gospo Danilovo.

Izmej moških ulog jo je najbolj rešil gospod Inemann, ki je bil v igri in maski izbrani Gibard. Poleg njega moramo pohvaliti g. Vl. Houso (Michonet), ki je veliko in hvaležno ulogo igral s pristno komiko ter je vzbudil mnogo smeha tudi s starimi, vodenimi dovtipi. Kar je pel, je pel dobro in razumno. Morla je tu in tam pretiraval. Gosp. Dayl je bil eleganten, jako simpatičen Pepin, ki se je kot odlični igralec odlikoval tudi v tej neznatni ulogi. Vivarela je igral g. Prejace. Ulogo je dobro znal, pravilno govoril in ugodno igral. Gotovo nam bo pa v bodoče v tej ulogi ugajal še bolj, če bo igral temperamentnejše. G. Fedyczkovski se je odlikoval kot kapitan, g. Fr. Lovšin kot Benoit, g. Danilo kot grof in g. Verovšek kot Poireau. Zadnjemu bi privoščili lepšo monturo. Zbor je bil na mestu v igri in petju. Prepričani smo, da bo v splošnem in špeciialnem opereta tekla prihodnjije gladkejše in dovršenejše.

Gospoda rekviziter in gledališki mojster naj pazita, da ne bodo v bodoče odmorili mej dejanji tako neskončno dolgi! Morda bi se dala opereta sama tudi še kaj okrajšati.

Gledališče je bilo jako dobro obiskano, in občinstvo se je prav izborno zabavalo. Znak temu mnogo glasnega, dolgotrajnega ploskanja, ter brezkončni smeh.

klinja, naj ostanejo pri obstrukciji, ki se je še vedno izvrstno obnesla. Zdi se pa, da je vse to premelevanje in pomirjevanje gola komedija, ki naj bi zastrašila vlado.

Sklep zaupnikov štajerskih opozicijonalcev, da treba začeti v parlamentu in v odeskih zopet z obstrukcijo, ni bil posdravljen tako, kakor so v Gradcu pričakovali. Da, celo rogajo se temu sklepu in Nemci so oni, ki se norčujejo iz zaupnikov štajerskih nacionalcev. „Wr. Allgem. Ztg.“, „Deutsche Ztg.“, „Deut. Volksblatt“, „Neue Freie Presse“, „Fremdenblatt“, „Grazer Volksblatt“ zavračajo širokoustnost in radovažnost štajerskih zaupnikov, češ, poslancem ni treba takih šolmaštrov, kajti sami vedo, kaj jim je storiti, in zaupniki volilcev so le poslanci, ne pa taki vsiljivi svetovalci. „Grazer Tagblatt“ seveda besni radi tolike blamaže!

Razoroženje in car. Angleški publicist William Stead je bil sprejet v Livadiji pri carju v avdijenci. Govoril je s carjem zlasti glede splošnega razoroženja. Car smatra svoj predlog jako resnim. Najbolj navdušen za razoroženje je bajt ruski vojni minister, general Kuropatkin. Ruski finančni minister je pooblaščen, zavračati vse nepotrebne izdatke za vojne namene. Glavni namen mirovnega kongresa naj bo: določiti, da se vojske ne smejo več pomnožiti, zabraniti vojna, ali vsaj onemogočiti prenašnjivost v napovedovanju vojna. Kongres se bo po Steadovem mnenju vršil vendar le v Peterburgu.

Politična kriza v Srbiji. V srbskem vladnem taboru se pripravljala razkol, ki podere Gjorgjevičevo ministerstvo. Liberalci pod predsedstvom Ristića so skoraj jednoglasno sklenili zapustiti vlado ter nastopiti proti njej. Ristić se je zaman trudil, da bi zabil tak sklep, Ribar in Avakumovići sta zmagala ter pozivljala celo Ristića, naj odloži predsedstvo, če noče ravnati se po sklepu večine. Ristić se je končno udal. Vlada ima sedaj — navzlic temu, da je siloma zatrla radikalce — vendarle močno opozicijo, ki jo nedvomno upropasti.

Novo grško ministerstvo. Ministerstvo Začmisa, ki je prevzelo vlado v najhujšem času, t. j. po nesrečni vojni s Turčijo, je podalo svojo demisijo, češ, da je svoj poklic izvršilo, ter da treba v sedanjih, zopet rednih razmerah drugih mož Začmis je imel pred demisijo s kraljem daljši razgovor. Zbornica se sestane 27. novembra.

Fašoda. Včeraj je prišlo v francoski zbornici na vrsto tudi vprašanje glede Fašode. Vlada je še pred ultimatom Salisburyja odredila, naj se major Marchand umakne s svojimi 150 Senegali v francosko kolonijo Džibuti. Tudi najzmernejši in najodličnejši časopisi v Parizu smatrajo grozilno govorjenje in nastopanje Anglije za skrajno razžalljivo, kruto in brezobzirno. V zbornici se je govorilo jako ostro, dasi so se trudili vsi govorniki, da ostanejo mirni. Gotovo je, da se sedanja napetost mej tekmečema dolgo ne poleže, kar je posebno ljubo Rusiji in Nemčiji.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 8. novembra.

Seje, kateri je predsedoval župan Hribar, se je udeležilo 25 občinskih svetnikov. Overovateljema zapisnika sta bila imenovana obč. svetnika Komovec in Svetek.

Župan Hribar je naznanil, da je že večkrat opozoril železniškega ministra, da južna železnica hoče zavleči prezidavo ljubljanskega kolodvora, minister je vselej obljubil, da se mora to vprašanje rešiti do letošnje zime. Ker vzlic urgencijam južna železnica ni hotela ničesar storiti, obrnil se je župan zopet do ministra. Sedaj je dobil od ministerstva poročilo, da je uprava južne železnice 7. oktobra predložila projekt za prezidavo južnega kolodvora v Ljubljani. Čim ministerstvo projekt pregleda, se snide mešana komisija, kar se zgodi tekom zime. Z zahvalo je omeniti veliki interes, kateri je kazal železniški minister za to stvar.

Potem je bil prečitana in odobren zapisnik zadnje seje.

Občinski svet. dr. Tavčar je poročal o vlogi stavbnega podjetnika Karola Wagenführerja glede nove kolovadnice vodnjaka za mestno elektrarno. Obč. svet je bil določil plačilo 6788 gld in je zahteval, naj vrne Wagenführer, kar je bil preveč prejel. Wagenführer ni s tem zneskom zadovoljen in zahteva več. Ker se ni kolovadnica v njegovi navzočnosti vršila, protestuje proti temu in zahteva, naj občina odredi novo kolovadnico, pri kateri bi za občino intervenirala dva zastopnika, za Wagenführerja pa tudi dva. Ker je stvar nekoliko zamotana, pride morda do kake pravde. Zategadelj je primerno, ako se odstrani ugovor, da se kolovadnica ni pravilno zršila. Wagenführer zahteva utemeljeno, naj

se on informira o kolovadnici, da se je more udeležiti, neopravičena je zahteva, naj bi kolovadnico izvršila dva občinska ali dva Wagenführerjeva zastopnika. Wagenführer dobi lahko dva strokovnjaka, ki bodejo tako govorila, kakor je sanj dobro, občina pa tega ne stori, ampak poveri kolovadnico objektivnim strokovnjakom. Sicer pa izvrši kolovadnico občina. Poročevalec je predlagal, naj se odredi nova kolovadnica in naj se k tej povabi Wagenführer, s dostavkom, da sme pripeljati seboj strokovnjaka, kateri bo zanj interveniral. Na ta način se dobi zanesljiva in nepristranska podlaga za presojo kake eventualne pravde.

Obč. svet. Žužek je omenil, da je on svoj čas v imenu magistrata prevzel kolovadnico. Pozval je k njej zastopnika Wagenführerjevega, Kovača. Ta je vodil celo delo in imel v rokah denarno poslovanje in ga je bilo torej smatrati zastopnika Wagenführerja. Če zdaj Wagenführer tega istega Kovača ne prizna svojim zastopnikom, je najbolje, ako se odredi nova kolovadnica. Govornik je z ozirom na poročevalčeva izvajanja izjavil, da je pri kolovadnici objektivno postopal ter se je v dokaz tega skliceval na akte. Wagenführer je malomarno delal, tako, da velja delo veliko več kakor je vredno, in bo tudi druga kolovadnica prišla do istega zaključka kakor prva.

Poročevalec obč. svet. dr. Tavčar je odgovoril, da se nasvetuje nova kolovadnica, le ker se je pri prvi zgodila formalna napaka s tem, da je bil povabljen Kovač in ne Wagenführer sam. Bilo je dati vednost o kolovadnici gospodarju samemu, sicer pa poročevalcu ni prišlo na misel, očitati obč. svet. Žužku, da pri prvi kolovadnici ni postopal objektivno.

Obč. svet je sprejel poročevalčev predlog. Obč. svet. dr. Tavčar je poročal o sklenitvi nove pogodbe mej plinovo družbo in mestno občino. Občina ima sedaj razsvetlavo v svojih rokah, a dasi je pogodba s plinovo družbo odpovedala, uživa plinova družba vse tiste beneficije kakor prej. Porablja javni svet, poklada nove cevi, koplje kjer hoče in napeljuje plinovo razsvetlavo v novo poslopja. Za občino se prav nič ne briga, kakor da je občina dolžna jej v porabo prepuščati mestni svet. Položaj je tak, da je občina opravičena, ga spremeniti, ker privatna družba na noben način ne more biti opravičena, rabiti brezplačno mestni svet. Župan je vsled tega nasvetoval, naj se sklene nova pogodba s plinovo družbo. Pravni odsek je županov načrt pretresal, ga v nekaterih točkah premenil in nasvetuje, naj se odobri pogodba, po kateri se dovoljuje plinovi družbi poraba javnega sveta do preklica; družba mora vsako izmenjavo in popravo cevij, ki je spojena s kopanjem tal, naznaniti županstvu in za polaganje cevij v novih krajih prositi osem dni prej dovoljenja; za porabo javnega sveta naj ne plačuje, kakor je nasvetoval župan, le 2 kr. od metra položenih cevij na leto, kar bi neslo samo kacic 300 gld., ampak za stare cevij, t. j. za one, ki so bile položene pred 1. avgustom 1897. l. po 5 kr., za vse one, ki so se pozneje zamenjale ali se še bodo, pa po 10 kr. od metra na leto. Poročevalec je predlagal, naj se pogodba odobri.

Obč. svet. Šubic je vprašal, če ima občina po novi pogodbi pravico, odreči dovoljenje za kopanje in polaganje cevij, na kar je poročevalec obč. svet. dr. Tavčar izjavil, da občina lahko odreče dovoljenje glede smeri pri novih, pri starih pa ne.

Obč. svet. dr. Krisper je nasvetoval, naj se tudi za tisti čas, ko mej občino in plinovo družbo ni bilo nobene pogodbe, zahteva neka odškodnina za porabo javnega sveta, ker bi sicer plinova družba sklenitev pogodbe lahko poljubno dolgo odlašala in da se prepredi vsak prejudic. Govornik je predlagal, naj se zahteva od dneva, ko je prenehala stara pogodba, pa do dneva, ko se sklene nova, odškodnino po 1 kr. na leto od vsacega metra cevij.

Obč. svet. Šubic je opozarjal, da se je pri kopanju pokazalo, da je železni material cevij slab in da uhaja plin, kar je v raznih ozirih škodljivo. Na Emonske cesti so bile cevi tako snedene, da jih je lopata rezala. Občina ima s sanitarnega stališča dolžnost, da se za stvar zanima. Govornik je predlagal, naj se naroči magistratu, da napravi na raznih krajih poskuse in dožene kvaliteto cevij, a če so tudi drugod take, kakor na Emonske cesti, naj stavi svoje predloge, kako privesti plinovo družbo do tega, da napravi nove cevi.

Obč. svet je odobril načrt pogodbe z dostavkom obč. svet. dra. Krisperja in sprejel predlog obč. svet. Šubica.

Dodatno k načrtu pogodbe je obč. svet. dr. Tavčar nasvetoval še posebno resolucijo. Mogoče je, da bo plinova družba skušala zavleči sklenitev nove pogodbe in mogoče je, da pride tudi do pravde. Magistrat je doslej z največjo kulanco dopuščal plinovi družbi, da je polagala nove cevi, a to mora ponehati. Nasvetovana resolucija pravi, da današnji sklepi niso prejudic in pooblašča magistrat, da sklene odobreno pogodbo s plinovo družbo in da mora tekom jednega meseca o tem poročati, da sklenitve pogodbe pa ne sme dovoliti zamenjave starih cevij in vpeljav v hiše.

Sprejeto z dostavkom obč. svet. Gogole, naj magistrat predloži plinovi družbi pogodbo z naročilom, da mora v 14 dneh dati odgovor.

Madrikener Duffé je poročal o napravi nove ledenice in je predlagal, naj se napravi ledenica po amerikanškem sistemu ter naj se naprava odda najcenejšem ponudniku, firmi Zupancič za 3800 gl.

Obč. svet. Žužek se je izrekel proti predlogu, ker v Švicariji ni treba tako velike ledenice in bi zadostovala taka, kakršna je na južnem kolodvoru, katera je menda veljala 1800 gl. Govornik je predlagal, naj se za napravo ledenice dovoli 2400 gl. in naj se magistrat pooblasti, da delo za to ceno odda.

Obč. svet. Kozak, pojasnjuje važnost ledenice za obrtnike, se je izrekel za poročevalcev predlog.

Po kratki kontroverzi mej obč. svet. Lenčtom in Kozakom je bil sprejet predlog obč. svet. Žužka.

Obč. svet. Duffé je poročal o uravnavi jednega dela Gospodskih, Salenderskih in Križev. niških ulic ter Valvazorjevega trga in je predlagal, naj se delo odda firmi Zupancič za 900 gl. Sprejeto.

Obč. svet. Svetek je poročal o zadnjem žrebanju mestnega loterijskega posojila in je predlagal, naj se odobruje vzame na znanje. Sprejeto.

Obč. svet. Plantan je poročal o prošnji prodajalcev premoga za oopravo predpisa o plombovanju vreč. Poročevalec je pojasnil, da prosilec A. Erzini dodal dokaza, da je pooblaščen, govori v imenu družih prodajalcev premoga. Ker je plombovanje jedini način nadzorstva, katero se je odredilo vsled vednega oškodovanja občinstva, in bi z odpravo plombovanja občinstvu bilo zopet tam, kjer je bilo prej in ker stane plombovanje jako malo, je poročevalec predlagal, naj se prošnja odkloni.

Obč. svet. Lenče je predlagal, naj se prošnji ugodi, ker je za sigurnost občinstva dovolj preiskrbljeno s tem, da imajo prodajalci na vozeh tehtnice, a je svoj predlog umaknil, ko mu je župan Hribar pojasnil, da je magistrat, hoteč olajšati prodajalcem kupčijo in vedoč, da bi tehtnice nikdar prav ne kazale, že odvezal prodajalce premoga dolžnosti, imeti tehtnice in zahteva samo, da so vreče plombirane.

Obč. svet. Turk se je izrekel za plombiranje vreč, povdarjaje, da ima vsled njega prodajalec vsaj lahko mirno vest, dočim bo sicer hlapec vedno rekel oškodovani stranki, da je gospodar slabo tehtal.

Obč. svet. je sprejel poročevalcev predlog. Obč. svet. Grošelj je poročal o prošnji prevoznike zadruge, da bi se prevozniki odvezali od dolžnosti, postavljati vozove k osebnim vlakom na Dolenjski kolodvor in je predlagal, naj se prošnja odkloni.

Obč. svet. Turk je predlagal, naj se prošnji ugodi in podpiral ga je obč. svet. dr. Stare, dočim je obč. svet. Plantan priporočal odsekov predlog.

Ooč. svet. je sprejel predlog obč. svet. Turka. Obč. svet. Šubic je poročal o vspehih višje dekliške šole v letu 1897/98. Ker so bili uspehi sijajni, je nasvetoval, naj se vzame poročilo na znanje in naj se ravnatelju dr. Požarju in učiteljskemu zboru izreče zahvala in priznanje. Sprejeto.

Obč. svet. Kozak je poročal o napravi ne katerih žarnic v mestni klavnici in je predlagal, naj se naprava izvrši v smislu predlogov klavničnega vodstva. Sprejeto.

V tajni seji je obč. svet. rešil več prošenj za prednjenje,

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. novembra.

— (Značilno.) Uradnega lista državnoborska poročila se odlikujejo po posebni lakoničnosti. Navadno pove samo imena govornikov ter k večjemu vsebino govora kacega ministra. Ker vemo, kako težko stališče ima glede državnoborskih poročil vsak list, čigar prostor je omejen, se ob tem čisto nič ne spodtikamo. Toliko bolj pa nas je presenetilo, ko smo v današnji številki uradnega lista čitali doslovno navedeni konec govora grofa Stürgkha. Ta konec obseza najhujšo, najstrupenejšo obsodbo vladne politike. Stürgkh je vlado dolžil, da peha državo v pogubo in to strankarsko očitjanje vladnega nasprotnika je sicer toli redkobesedni uradni list doslovno navedel in tudi vestno zabeležil, živahno pritrjevanje, katero so vzbudile rečene besede, dočim poročila o vsi važnejših govorih površno. Mi absolutno ne verjamemo, da bi bil korespondenčni urad poslal „Laibacherici“ tako poročilo. Poročilo je tako, da mora iz njega vsakdo sklepati, da je bila Stürgkhova izjava najvažnejši moment cele seje in naredi utis, kakor da uradni list tem dolžitvam pritrjuje. Prav radi tega menimo, da je to tendenciozno pristransko poročilo zarežati na rovaš uredništva samega, da je to izraz mišljenja redakcije. Ali pa smo morda že tako daleč, da so že tudi drugi krogi začeli rogoviliti proti osrednji vladi in njeni politiki?

— (Repertoar slovenskega gledališča.)

Jutri, v četrtek se bo igrala drugič opereta „Klarica na vojaških vajah“, ki je pri premijeri tako izredno ugajala. Pri jutrišnji reprizi se bo II. dejanje nekoliko skrcilo, ker trpi sicer opereta predolgo. Vsled nenadne bolezni jednega delavcev so bili včeraj veliki premori; teh seveda pri reprizi ne bo več.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) prvomestništvu ste izročili 8. t. m. prvomestnica šentjakobsko-trnovske ženske podružnice, gospa Ivana Zupancičeva ter njena blagajničarica gospanca Jelica Lozarjeva 700 forintov kot podružnični donesek za leto 1898. Družbina pokroviteljica ob tej priliki postane podpredsednica gospa Marija dr. Kušarjeva. — Prejemi to veliko svojo povdarjamo žarno narodno vneto tako č. družbenic te podružnice kakor njenih vzornih č. mandataric. Družbenice in podružnične voditeljice — oboje so storile toliko darujoč in toliko od hiše do hiše se trudeč več, nego zahteva slovenska dolžnost.

— (Versteh' nicht!) Pod tem zaglavjem se nam piše: Na južni železnici je 7. t. m. vprašal potnik nečega sprevoznika, če je vlak, ki je stal pripravljen, mešani vlak, ki vozi proti Zidanemu mostu. Ker ni dobil odgovora, je vprašanje ponovil. Sprevoznik mu je zdaj odgovoril: „Versteh' nicht!“ in odšel. Bil bi pač že čas, da južna železnica naredi konec takemu postopanju svojih organov.

— (Pobalinstvo) Včeraj zjutraj je nekdo pri prelazu dolenjske železnice v Hradeckega vasi zavabil prav težak kamen na železniško progo. Osebnih vlak, ki vozi zjutraj na Dolenjsko, zadel je v kamen in ga odbil, ne da bi se bila kaka nesreča pripetila. Pasažirji so se vsled sunka le prestrašili.

— (Kurji tatovi.) V zadnjih dveh letih izvršilo se je na periferiji mesta več kurjih tatvin, ne da bi bila mogla policija zaslediti tatove. Več sumnih oseb je bilo prijatih, toda spet izpuščenih, ker se njim ni dala izkazati krivda. Nekaj pred praznikom Vseh Svetih pa je izvedela policija, da so kurji tatovi na Golovcu, in da tamkaj pečejo in kuhajo purane. Policija je preiskala in prehodila ves Golovec, pa zastopaj, tatovi so jo bili že popihali proti Stepanovi vasi. Na večer šel je oddelek v Stepanovo vas k nekemu kozolcu, kjer so baje kurji tatovi prenočevali. Detektiv, kateremu je bilo znano, kaka znamenja z živžigom si dajejo kurji tatovi, če hočejo drug drugoga poklicati, zažvižgal je parkrat in na to priplazili so se takoj s kozolca znani kurji tatovi, katere je policija zajela in odvedla v zapor. Sedaj se ti tički, katerim žilica ne da miru, da bi ne kradli, nahajajo na Žabjeku. Vrednost ukradenih kokoši, puranov in rac znaša gotovo nad 100 gl. Tatovi so postopaci Franc Levč, Iv. Plavec in J. Bučar, Leopold Jereb in tisti, ki je bil ušel Perdanovim hlapcem in policiji po strehah v Vodnikovih ulicah. Vsi ti so znani tatovi in prvi štirje so zaradi tega tudi izgnani iz ljubljanskega mesta.

— (Semenj.) Na včerajšnji semenj je bilo priganih 544 konj in volov, 438 krav in 73 telet, skupaj 1055 glav. Kupčija z voli bila je najbolj živahna, ker je bil prišel jeden kupec (žid) z Morave in jih je precej nakupil in dobro plačal; kupčija s konji in kravami je bila srednja.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 30. oktobra do 5. novembra kaže, da je bilo novorojencev 25 (= 37.12‰), mrtvorojenec 1, umrlih 14 (= 20.79‰), mej njimi je umrl za vrtico 1, za jetiko 1, vsled mrtvouda 2, za različnimi boleznimi 10. Mej njimi je bilo tujevc 5 (= 35.7‰), iz zavodov 10 (= 31.4‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za tifuzom 1, za vrtico 2 osebi.

— (Ubegli kaznjenci) Iz kaznilnice v Koprno so v soboto pobegnili trije nevarni kaznjenci. Jeden izmed njih je s ponarejenim ključem odprl celico drugih dveh in potem so vsi trije srečno utekli iz poslopja ter v neki bližnji hiši dobili kmetško obleko. V nedeljo zjutraj so jednega begunov v Pomjanu ujeli, drugima dvema pa še niso pršli na sled.

— (Potres.) Včeraj zvečer se je v Trstu in v raznih primorskih krajih primeril rahel dve sekundi trajajoč potres. V Zadru je bil sunek precej močan, v Benkovcu pa je potres poškodoval nekaj poslopij.

* (Vzoren naroden častnik) je bil vsekar te dni v dunajski garnizijski bolnici umrl stotnik Fr. Matovšek, ki je zastupil vse svoje plemenite narodnim češkim svrham, Sokolu, šolski družbi, Komenskega šoli na Dunaju i. dr. V svoji oporoki je pisal: „Moj češki narod in dragoceni materinski jezik sja mi bila v življenju vedno najdražja; bila sta mi edina tolažba v bojih življenja. Ker pa kot častnik nisem mogel kazati se pri vsaki priliki Čeha, storim to v svoji poslednji uri!“

* (Epidemija na praški porodnišnici.) Praški listi poročajo, da je na kliniki za porode umrla 20 žensk na epidemični bolezni (Tetanus.) Tudi prvi asistent dr. Pavlika, dr. Loula je umrl. Vodstvo je epidemijo skrivalo doslej. Vrše se stroge preiskave. Tudi bolezen tetanus provzroči neki bacil.

* (Razšaljenje Viljema II.) Toliko razšaljeni Nj. Velikanstva pač ni nikjer kakor na Nemškem! Saj pa ne podaja tudi menda noben vladar toliko snovi slabim in dobrim dvotipom, kakor Viljem II. Zadnja številka „Simplicissima“ je bila konfiscirana radi pesmi, katero je napisal igralec Wedekind v Monakovem, in h kateri je napravil humoristično sliko Th. Heine v Lipsiji. Slikar je že zaprt, pesnika pa so hoteli zapreti na odru, baš ko se je igrala njegova igra „Erdgeist“. Ravnatelj Stollberg je prosil policaje, naj počakajo do konca predstave. Policaja sta se postavila pred garderobo Wedekinda. Ta pa si je napravil izvrstno masko ravnatelja Stollberga, ostavil garderobo in pobegnil v Švico.

* (Nesreča na ladiji) Parobrod „Neva“ se je zadel te dni na Nevi v Peterburgu od neko drugo ladijo, v kateri je spalo 25 ljudi. Od teh se jih je rešilo osem, drugi so utonili.

* (Goreče ladije.) Iz Jekaterinoslava poročajo, da sta se na Dnjepru užgali dve ladiji, kateri vozita veliko množino petroleja.

* (Vojni minister v cilindru) Stockholmski časopisi brijejo norce, ker je šel vojni minister baron Rappe v sijajni uniformi in s cilindrom na glavi h kronskemu svetu. Večina zahteva, naj se minister strogo kaznuje.

* (Hotela za ločene) V Ameriki, v južni Dakoti, je mesto Fargo, kjer imajo posebne hotela za one zakonce, ki se hočejo ločiti. Mož in žena morata prebivati vsak v drugem hotelu tri mesece, potem ju šele razloži sodišče.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Kluka v Krškem nabral v prijetni družbi gospe Tekavčičeve 3 krome. — Izgubljena stava 1 krono, — Skupaj 4 krome. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Za Prešernov spomenik v Ljubljani: G. Ferd. Seidl, ces. kr. profesor v Gorici 10 kron. — G. Kluka v Krškem nabral vseh Svetih dan, spominjajoč se naših umrlih velikinov 15 kron; darovali so: gg. zemljemerec Capernič 3 K, zemljemirec Prešern 2 K 40 vin., gospe Gregorič, Oblak, Kalan, Hilbert vsaka 1 K, gg. Kalan, Hilbert, Gregorič, Wencajs, Kluka, vsak 1 K, Kalan ml. 60 vin. — G. Aleksander Orožen, c. kr. davk. kontrolor v Rogatcu 2 kroni. — Skupaj 27 kron. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 9. novembra. V proračunu za l. 1899. se nahaja prva tangenta za ustanovitev hrvatske gimnazije v Paznu.

Dunaj 9. novembra. Wolf je pozval posl. Vladimírja Gniwosza na dvboj, ker je Gniwosz v včerajšnji seji zavrnil Wolfa, ki je imenoval Poljake „ein Schmarotzervolk“, s tem, da tak pobalin, kakor je Wolf, poljskega naroda ne more razšaliti. Wolfova sekundanta sta Lemisch in Sylvester, Gniwoszeva Evg. Abrahamowicz in Henzl. Nekateri Poljaki so nasvetovali, naj Gniwosz, ki je ritmijster, vpraša vojaški častni sod, če sme sprejeti poziv na dvboj, češ, Wolf je mirno vtaknil, ko ga je Lueger imenoval pobalina, Udržal „ničvredno pokvako“, Daszynski „plačanega agenta“ itd., a Gniwosz se ni udal. Bržčas se določi dvboj na sablje.

Budimpešta 9. novembra. Listi poročajo, da je načelnik cesarjevega vojaškega kabineta, fcm. Bolfras protestoval proti odstranivi Hentzičevega spomenika, da je Banffyjevo stališče omajano in da je Kallayjeva navzočnost v Pešti in prihod poslanika Szögyenya na Dunaj v zvezi s tem. Nadalje poročajo tudi, da odstopita Krieghammer in Welsersheimb. Na Krieghammerjevo mesto pravijo da pride ali Lobkovic ali Galgoczy, na Welsersheimbovo pa Holz. Te vesti se z uradne strani proglašajo vse kot neosnovane.

Budimpešta 9. novembra. Dvboj Gajary-Karoly se je vršil danes zjutraj. Po prvem strelu sta se nasprotnika pobotala.

Kaneja 9. novembra. Admiral Skrydlov je zahteval, naj turški vojaki zapuste Retymno. Izmael-paša je dobil naročilo, naj čim prej odide s turško vojsko.

Pariz 9. novembra. „Echo de Paris“ javlja, da je sredozemsko brodovje dobilo ukaz, da mora biti vsak hip pripravljeno na odhod.

Pariz 9. novembra. Po naročilu kasačjskega dvora so se vršile pri raznih Esterhazyjevih prijateljih hišne preiskave in je bilo zaplenjenih mnogo pisem.

Pariz 9. novembra. Listi javljajo, da izpuste danes ali jutri Picquarta iz ječe.

Avstrijska specialiteta. Na želodcu bolehaločim ljudem priporočati je porabo pristnega „Noll-ovega Seidlitz-vraska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešuje in sicer s rastočim uspehom. Skatljica 1 gld. Po poštne povzetji razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. NOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno NOLL-ov preparat, zaznamovan s varnostno znamko in s podpisom. Direktna pošiljatev ne pod 2 skatljici. 5 (5-15)

Stev. 21. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 883.

V četrtek, dne 10. novembra 1898.

Opereta! Drugikrat: **Noviteta!**

Klarica na vojaških vajah.

Opereta v štirih dejanjih. Francoski pisala Raymond in Mars, uglasbil Viktor Roger. Poslovenil Ivan Cankar. Kapelnik g. Hil Benišek. Režiser g. Rud. Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7.30. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27.

V soboto, dne 12. novembra: „Vojna v miru“, veseloigra.

Iz uradnega lista.

Invrilne ali eksekutivne dražbe: Zemljišče vlož. št. 67 kat. obč. Lanknice, cenjeno 1700 gld. in 80 gld. 30 kr., dne 11. novembra v Mokronogu.

Andreja Jankoviča zemljišče vlož. št. 47 kat. obč. Kal, cenjeno 2583 gld., 90 gld. in 15 gld., dne 11. novembra v Postojni.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 6. novembra: Venceslav Janez, trgovčev sin, 13 mes., Gradišče št. 5, davica.

Dne 7. novembra: Frančiška Basinger, sedlarjeva žena, 46 let, Poljanska cesta št. 26, vnetje ledvic.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm v 24 urah
8.	9. zvečer	743,4	8,1	sl. jvzh.	oblačno	
9.	7. sjutraj	743,4	8,0	sr. jug	oblačno	0,0
	2. popol.	742,9	10,7	sl. jug	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 9,2°, sa 3,8° nad normalom.

Dunajska borza

dne 9. novembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	—	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	80	
Avstrijska zlata rentna	119	65	
Avstrijska kronna rentna 4%	101	45	
Ogerska zlata rentna 4%	119	50	
Ogerska kronna rentna 4%	98	—	
Avstro-ogerske bančne delnice	912	—	
Kreditne delnice	854	75	
London vista	120	60	
Nemški drž. bankevi za 100 mark	58	90	
30 mark	11	78	
30 frankov	9	54	
Italijanski bankevi	43	80	
C. kr. cekini	5	68	

Dne 8. novembra 1898.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	165 gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	—	
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	130	—	
Amj. obč. avstr. 4 1/2% zlati sast. listi	98	10	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	—	
Ljubljanske srečke	23	—	
Budolfove srečke po 10 gld.	25	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	200	50	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	567	50	
Papirnat rubelj	1	27	

Št. 38 276.

Ustanove. (1742-1)

Dne 2. decembra letos oddale se bodo pri podpisnem mestnem magistratu

mestne cesar Fran Josipove jubilejske ustanove

namenjene mestnim revežem, ki ne dobivajo redne podpore iz ubožnega zaklada.

Pri šnje za podelitev teh ustanov, katerih je dvanajst, in sicer dve po 25 gld., deset pa po 20 gld., vložiti je do 24. t. m. pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 2. novembra 1898

Lepa stanovanja

z upeljavo elektrike, s tremi ali štirimi sobami, predsobo, služniško sobo, hodnikom za snaženje in s porabo perilne kuhinje, oddajo se takoj po primerni ceni mirnim strankam. — Tudi se še odda (1669-3)

nekaj lepih prodajalnic

za vsako trgovino prikladnih, kakor tudi dve lepi kleti v Plautz-evi novi hiši, Stari trg št. 30/32.

Vpraša naj se: Sv. Petra cesta št. 23, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Obhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Anasse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. sjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj — Ob 4. uri 2 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenc - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj Marijine vane, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kečevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. sjutraj, ob 12. uri 55 m. dopoldne, ob 6. uri 30 m. svečer — Prohod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m. sjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipekega Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Anaseen, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov Plznja, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Pariza, Genevo, Curiba, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lenc-Gasteina Ljubna, Celovca, Linc, Pontabela. — Ob 4. uri 57 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabela. — Ob 9. uri 6 m. svečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabela — Proga iz Novega mesta iz Kečevja Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. sjutraj, ob 2. uri 32 m. dopoldne in ob 8. uri 35 m. svečer. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. sjutraj, ob 2. uri 5 m. dopoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. svečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. sjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. svečer., poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Prostovoljna javna dražba

vseh v zapuščino dne 6. septembra 1898 v Ljubljani zamrle bivše gostilničarke Alojzije Jeran. Čle spadajočih premičnih vršila se bodo vsled sodnega dovoljenja z dne 3. novembra 1898, št. v. A. 933/98/3,

v četrtek, dne 10. novembra 1898. l.

začnši ob 9. uri dopoldne v Stomčekovih ulicah št. 9.

Dr. Fran Vok

(1733-2) c. kr. notar kot sodni komisar.

Baron Dumreicherjeva

špiritna drožna tovarna in rafinerija v Savskem Marofu na Hrvatskem

priporoča svoje

obče znane, najboljše in že mnogokrat odlikovane

droži

(Bäckerhefe).

Glavno zalogo za Ljubljano in deželo imata:

Peter Strel, vinski trgovec

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 3, in

Karol Laiblin (1731-1)

v Vegovih ulicah št. 8.

Stenograf

vešč slovenske in nemške stenografije, če možno s kaligrafično pisavo, se vzprejme pod ugodnimi pogoji v odvetniško pisarno v Ljubljani. (1708-3)

Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Sprejme se takoj (1743-1)

spreten uradnik

v notarski pisarni v Ložu.

Išče se

šolski sluga.

Letna plača 200 gld. in stanovanje. Oglasiti se je do 18. novembra t. l. pri krajnem šolskem svetu v Kranju. (1712-3)

Brusnice (Preiselbeeren) s sladkorjem vkuhan, izbornega okusa, 5 klg. v opleteni steklenici za gld. 2-70;

Malinov sok, pristno naravno blago, s sladkorjem vkuhan, steklenica 5 klg. za gld. 3-;

Vkuhan is maline, jagod, marelo, ribeza in gele iz šipečjih jagod, 5 steklenic v zabojku 5 klg. za gld. 3-;

Kompoti, najfinjši, s sladkorjem v pari vkuhani, v zabojku 5 klg. gld. 2-50 franko na vsako pošto postajo pošilja

Bohumil Beneš, cukrar

v Polci nad Metuji (Politz a. d. Mettau), Češko.

VIZITNICE

1374-10 priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

RONCEGNO

najmočnejša naravna, arsen in železo so-

držujoča mineralna voda (12381-10)

priporočena od prvih medicinskih avtoritet pri:

anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih boleznih, malariji itd.

Pitno zdraviljenje uporablja se skozi celo leto.

Zaloga v vseh trgovinah s mineralno vodo in lekarnah.

Gotovo pomagajo

splošno priznane

Kaiser-jeve

karamele iz poprove mete

pri pomankanju teka, želodčnih bolečinah in slabem, pokvarjenem želodcu. Pristne v zavojčkih po 20 kr. se dobivajo v lekarni „pri slatem orlu“ pri železnem mostu in pri U. pl. Trakočcy-ju v Ljubljani. (1650-2)

Gostilna „Pri Lozarju“. (1744-1)

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Najlepša luč

se doseže, ako se vporablja

Tržaško cesarsko kronino kristalno olje

(varstveni petrolej).

Prednosti: Absolutno bel plamen, gori brez smradu in se ne vname.

V izvornih posodah à 15 klg. po 26 kr. klg franko na dom.

Za posodo ni nič vložiti. Naročila z dežele se izvršé po povzetju v zabojih po 2 posodi franko zaboje. (1679-4)

V Ljubljani prodajajo: I. Jebračin, Jeglič & Leskovic, M. Kastner, Kordín

Jož., Perdan Ivan, Schiffer Viktor, F. Terdina, Konsumno društvo.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.